

Motion till riksdagen 2010/11:Sf7

av Christina Høj Larsen m.fl. (V)
med anledning av prop. 2010/11:121

EU:s viseringskodex

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår propositionens förslag i den del som rör bestämmelsen i 3 kap. 2 § andra stycket utlänningslagen (UtlL).

Motivering

Regeringen har lämnat förslag om ändringar i utlänningslagen föranledda av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex). Propositionen innehåller bl.a. bestämmelser om överklagande av viseringsbeslut i utlänningslagen. Det föreslås också vissa andra kompletteringar, t.ex. vad gäller representation mellan medlemsstater och samarbete med externa tjänsteleverantörer. Propositionen innehåller också förslag som innebär att de bestämmelser om viseringar i utlänningslagen som inte är förenliga med viseringskodexen tas bort.

Vänsterpartiet är kritiskt till den ökade harmonisering som sker inom detta område. Detta eftersom vi ser att det leder till en ökad restriktivitet inom hela flykting- och immigrationspolitiken. I detta sammanhang avvisar vi också en del av propositionens förslag till förändringar. Det rör den bevisregel i 3 kap. 2 § andra stycket UtlL som tillkom i samband med 2005 års utlänningslag. Bestämmelsen är en kodifiering av då gällande praxis. Om det vid en samlad bedömning framstår som sannolikt att avsikten med vistelsen är en annan än den uppgivna eller att utlänningsen inte kommer att lämna Sverige eller Schengenstaternas territorium efter viseringstidens utgång, får enligt bestämmelsen en enhetlig visering inte beviljas. I propositionen föreslås denna bevisregel upphöra. Detta mot bakgrund av att viseringskodexen anses ersätta nationella bestämmelser om enhetlig visering i Schengenkonventionen. Vänsterpartiet menar, precis som juridiska fakulteten vid Lunds universitet betonar i sitt remissvar, att formuleringen i artikel 32.1 viseringskodexen om att sökanden ska styrka ändamålet och villkoren för vistelsen kommer att uppfattas

Fel! Okänt namn på

som en skärpning av beviskravet, vilket inte skulle motsvara den EU-rättsliga lagstiftarens avsikt. Mot denna bakgrund bör därför bestämmelsen i 3 kap. 2 § andra stycket UtL vara kvar. Därmed bör propositionen avslås i denna del. Detta bör riksdagen besluta.

Stockholm den 27 april 2011

Christina Höj Larsen (V)

Ulla Andersson (V)

Rossana Dinamarca (V)

Jacob Johnson (V)

Josefin Brink (V)

Wiwi-Anne Johansson (V)